

Vrouwen in de Bijbel: Naomi (Ruth 1)

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Wie kent Naomi niet? Haar naam betekent 'bekoorlijk, lieflijk'. Maar hoe komt het zover dat deze mooie vrouw zich Mara ('bitter') wil laten noemen? Daarvoor zijn wel enkele factoren aan te wijzen. Vanwege een hongersnood vertrekt Naomi met haar man Elimelech en hun twee jonge zoons vanuit Bethlehem in Judea naar het vruchtbare buurland Moab, in de hoop op betere tijden. Mogelijk uit zorg voor de (zwakke?) gezondheid van de jongens, want de oudste heet Machlon ('ziekte'), de ander Chilion ('zwakheid'). De stap brengt helaas niet de gewenste zegen. Het eerst sterft Elimelech. Dan trouwen de jongens met Moabitische meisjes. Maar voordat er kinderen worden geboren, sterven ook Machlon en Chilion.

Naomi hoort dat de Here naar Zijn (en haar) volk heeft omgezien door hun brood te geven. Dus besluit ze, na alle verdrietige en verootmoedigende ervaringen, terug te keren naar Bethlehem. Hoe zal ze daar ontvangen worden door degenen die niet zijn weggegaan?

Verwijten

Hier staan we even bij stil. Want stel dat wij Naomi ontmoeten op het moment dat zij terugkeert in Bethlehem. Ze vertelt haar verhaal en eindigt met de woorden: Noem mij niet meer Naomi. Noem mij Mara ('bitter'), want de Almachtige heeft mij veel bitterheid aangedaan.

Hoe zou dan onze reactie zijn? De kans is groot dat wij – die de Bijbel kennen en opkomen voor de eer van God - nauwkeurig kunnen aanwijzen wat Naomi verkeerd heeft gedaan. Zij had absoluut niet weg mogen gaan uit Bethlehem ('broodhuis'), want daar gaf God haar stam een erfdeel. Ook beloofde Hij daar voor Zijn volk te zorgen, als het Hem zou gehoorzamen (Dt28). Kijk, zo redeneren wij, daar zit dus de fout. Ongehoorzaamheid leidt tot hongersnood. De fout ligt niet bij God, maar bij het volk van Naomi. Duidelijk, nietwaar?

Nog iets: Zeg Naomi, je hebt wel mooi getuigd tegenover je Moabitische schoondochters, maar je zoons hadden natuurlijk nooit met die meisjes mogen trouwen (Num25:1,31:16). En hoe kun je getuigen, terwijl je God intussen verwijten maakt? Het is niet Zijn schuld, het is allemaal je eigen schuld.

Nu komt een van hen nota bene met je mee, terwijl God Moabieten verboden heeft in Zijn gemeente te komen (Neh13:1). Weet je wat jij moet doen? Je moet je zonden belijden en die van je (overleden) familie. Dan vergeeft God en wordt alles anders! Einde onderhoud. Zo, dat hebben we dan toch maar duidelijk gezegd!

Wacht eens even. Lezen we ergens in het boek Ruth dat God Naomi zo ter verantwoording roept? Staat Hij haar met opgeheven vinger aan de grens op te wachten? Moet zij eerst door het stof voordat haar genade wordt bewezen? Niets van dit alles, louter onvoorwaardelijke genade! Want God is in Zichzelf genadig, barmhartig, goed, liefdevol en ontfermend (Ex34:6). Zo worden ook wij opgeroepen Zijn gezindheid ten toon te spreiden (Gl6:1). Ongetwijfeld heeft Naomi haar les zelf al geleerd. Daar zorgt God wel voor. Bovendien kunnen weduwen en wezen rekenen op Zijn speciale aandacht en zorg (Ps68:6) en dat heeft Naomi mogen ervaren.

Vraag: Hoe ervaar jij de houding van mensen in je omgeving als jij je Mara voelt?